

بررسی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به پارکینسون در شیراز

عزیزاله دهقان^۱، هاله قائم^۲، دکتر افشین برهانی حقیقی^۳، دکتر بهرام ضیغمی^۴

۱- شبکه بهداشت و درمان لارستان- کارشناس ارشد اپیدمیولوژی. ۲- دانشگاه علوم پزشکی شیراز- کارشناس ارشد اپیدمیولوژی. ۳- دانشگاه علوم پزشکی شیراز- دانشیار مغز و اعصاب. ۴- دانشگاه علوم پزشکی شیراز- استاد آمار زیستی.

چکیده

مقدمه: بیماری پارکینسون یک بیماری عصبی پیشرونده مزمن می باشد که حدود ۱٪ از افراد بالای ۶۵ سال را درگیر می کند و بر کیفیت زندگی بیماران تأثیر می گذارد. و ما در این مطالعه به بررسی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به پارکینسون در شیراز پرداخته ایم.

مواد و روش ها: پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی و توصیفی- تحلیلی می باشد. ۱۰۸ نفر بیمار مبتلا به پارکینسون در این مطالعه شرکت داشتند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسش نامه سنجش کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به پارکینسون (PDQL)، شاخص خواب پیتز برگ (PSQI)، مقیاس شدت خستگی (FSS) و مرحله بیماری با شاخص Hohen&yahr سنجیده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده های گردآوری شده نرم افزار SPSS و آزمون های من ویتنی، کروسکال والیس و ضریب همبستگی اسپیرمن به کار گرفته شد.

یافته ها: ۱۰۸ بیمار (۶۲٪) مرد و (۳۸٪) ۴۱ در این مطالعه شرکت داشتند. میانگین \pm انحراف معیار سن بیماران $64/49 \pm 11/73$ و میانگین \pm انحراف معیار نمره کیفیت زندگی $121/05 \pm 62/29$ بود و اکثریت بیماران در مرحله های ۲ و ۳ بیماری قرار داشتند. وضعیت خستگی، کیفیت خواب و مرحله بیماری با کیفیت زندگی ارتباط معناداری نشان دادند ($P < 0/001$) و مدت زمان ابتلا با بیماری با نمره کیفیت زندگی در ابعاد علائم سیستمیک $R = -0/26$ ، $P < 0/01$ ، عملکرد اجتماعی $R = -0/21$ و حیطه کلی زندگی $R = -0/23$ $P < 0/05$ ارتباط معکوس و معنادار نشان داد.

نتیجه گیری: بیماری پارکینسون یک بیماری مزمن و غیر قابل درمان می باشد ولی با شناسایی عوامل کاهش دهنده کیفیت زندگی مانند عدم کیفیت خواب، خستگی مزمن، و اقدامات مداخله ای مثبت در این خصوص و همچنین جلوگیری از پیشرفت بیماری می توان کیفیت زندگی این گروه از بیماران را ارتقاء داد.

واژگان کلیدی: پارکینسون، کیفیت زندگی، PDQL، کیفیت خواب، خستگی، Hohen and yahr.

شماره پوستر: ۱۳۱